

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 29 juli 2008 in zaak nr. 08/1556 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 april 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 14 december 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zijn standpunt, dat niet wordt voldaan aan het in artikel 3.28, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) gestelde vereiste, onvoldoende heeft gemotiveerd en dat de rechtbank aldus heeft miskend dat hij zich, gelet op de daaraan ten grondslag gelegde motivering, in redelijkheid op dat standpunt heeft kunnen stellen.

2.1.1. Voor een verblijf van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Met het oog hierop pleegt de minister een aanvraag om verlening van een mvv te beoordelen aan de hand van dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

Ingevolge het tweede lid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de

gronden, bedoeld in het eerste lid.

Ingevolge artikel 3.28, eerste lid, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als pleegkind worden verleend aan de minderjarige vreemdeling:

- a. die als pleegkind in Nederland wil verblijven in het gezin van één of meer Nederlanders of vreemdelingen met rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, en
- b. die naar het oordeel van de minister van Justitie in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst heeft.

Volgens onderdeel B3/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) geldt voor het in artikel 3.28, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 bedoelde oordeel als voorwaarde dat ten aanzien van het kind sprake is van zodanige omstandigheden, dat het niet of bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende naaste bloed- of aanverwanten kan worden verzorgd. Dit wordt in het algemeen niet aangenomen van een kind dat bij zijn ouders verblijft in minder welvarende omstandigheden, voor zover die omstandigheden overigens ter plaatse als normaal zijn te beschouwen.

2.1.2. In het besluit van 14 april 2006 heeft de minister, samengevat en voor zover thans van belang, als volgt overwogen. De vreemdelingen verblijven in het land van herkomst bij hun moeder onder omstandigheden waarvan niet is aangetoond dat deze naar plaatselijke maatstaven als minder dan normaal zijn te beschouwen. Niet is gebleken van bijzondere in de persoon van de moeder gelegen omstandigheden die de conclusie rechtvaardigen dat zij naar objectieve maatstaven niet of bezwaarlijk voor de vreemdelingen kan zorgen. Voor zover dat laatste al zou moeten worden aangenomen, valt niet in te zien dat de Surinaamse Raad voor de Kinderbescherming de vreemdelingen niet zou kunnen opvangen, terwijl ook hun oudere zus de zorg op zich kan nemen. Deze zus verblijft weliswaar in Nederland, maar heeft geen rechtmatig verblijf en dient terug te keren naar Suriname.

In het besluit op bezwaar heeft de minister in aanvulling hierop als volgt overwogen. Niet van belang is of de moeder al dan niet voor de vreemdelingen wil zorgen, maar of zij dit kan. Daarbij is haar gestelde onvermogen daartoe niet met objectieve bewijsstukken aangetoond. De stelling dat de Surinaamse Raad voor de Kinderbescherming niet in staat zou zijn om, indien noodzakelijk, voor de opvang van de vreemdelingen zorg te dragen is evenmin met objectieve bescheiden onderbouwd. De enkele stelling dat gesprekken hierover met deze instantie niets hebben opgeleverd, is onvoldoende. Voorts valt niet in te zien waarom de oudere zus van de vreemdelingen, gelet op haar leeftijd, hen niet zou kunnen opvangen. Waar nodig kan dit met financiële steun vanuit Nederland gebeuren.

2.1.3. De omstandigheden ter zake waarvan de door de minister gegeven motivering naar het oordeel van de rechtbank tekort schiet, zien op de gezinssituatie en de leefomstandigheden van de vreemdelingen. Die omstandigheden zijn door de vreemdelingen echter niet met objectieve

bewijsstukken gestaafd. De rechtbank heeft zich gebaseerd op de verklaringen van de pleegouders. Deze verklaringen kunnen, gezien het belang van de pleegouders bij onderhavige procedure, niet worden aangemerkt als objectief. Dat de pleegouders met bewijsstukken hebben aangetoond de voogdij over de oudere zus van de vreemdelingen te hebben, neemt voorts niet weg dat deze zus - onbestreden - niet rechtmatig in Nederland verblijft en dient terug te keren naar Suriname. De minister heeft haar daarom kunnen aanmerken als een in het land van herkomst verblijvende naaste bloed- of aanverwant als bedoeld in onderdeel B3/3.2 van de Vc 2000. Artikel 3.28, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 verzet zich er niet tegen dat de minister bij het in dat artikelonderdeel bedoelde oordeel betreft dat niet is aangetoond dat de Surinaamse Raad voor de Kinderbescherming geen rol kan spelen bij de verzorging van de vreemdelingen. Derhalve is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de omstandigheid dat in het beleid niet aan die instantie wordt gerefereerd, niet relevant.

Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank niet onderkend dat het besluit op bezwaar met betrekking tot voormelde omstandigheden van een deugdelijke motivering is voorzien, de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een situatie waarin de vreemdelingen in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst hebben en dat derhalve niet is voldaan aan artikel 3.28 van het Vb 2000.

De eerste grief slaagt.

2.2. In de derde grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij hem niet volgt in zijn standpunt dat de vreemdelingen niet met objectieve bescheiden hebben aangetoond dat sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). Daartoe betoogt de minister dat het ontbreken van objectieve bescheiden voldoende is om zijn standpunt te dragen. Het oordeel van de rechtbank, dat met de verklaringen van 10 mei 2004 en 12 december 2004 en de beschikking van de kantonrechter van 9 maart 2005 een begin van bewijs is geleverd, wat daar overigens ook van zij, doet daar niets aan af, aldus de minister. Volgens de minister hadden de vreemdelingen het gebrek in de bezwaarfase kunnen en moeten herstellen, aangezien zij door het besluit van 14 april 2006 van zijn standpunt op de hoogte waren.

2.2.1. Volgens onderdeel B2/10.2.1 van de Vc 2000 kan tussen pleegouders en kinderen sprake zijn van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM, mits daaraan voldoende invulling wordt gegeven.

2.2.2. In het besluit van 14 april 2006 heeft de minister overwogen dat niet is aangetoond of gebleken dat de pleegouders voldoende invulling geven aan het familie- of gezinsleven met de vreemdelingen en dat om die reden geen sprake is van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

In het besluit op bezwaar heeft hij in aanvulling daarop overwogen dat de pleegouders weliswaar hebben gesteld dat zij zich bekommeren om de

vreemdelingen, hen regelmatig bezoeken, geld sturen en bijdragen in de kosten van opvoeding en verzorging, maar dit op geen enkele wijze met objectieve bescheiden is onderbouwd en dat derhalve niet is aangetoond of gebleken dat voldoende invulling wordt gegeven aan het gezinsleven. Om die reden is volgens hem geen sprake van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM en levert de weigering de vreemdelingen verblijf in Nederland toe te staan geen schending op van het recht op eerbiediging daarvan.

2.2.3. De pleegouders hebben geen bewijsstukken overgelegd waaruit blijkt dat voldoende invulling wordt gegeven aan het familie- of gezinsleven. Dat zij ter zitting van de ambtelijke commissie hebben gesteld dat zij zich bekommeren om de vreemdelingen, hen regelmatig bezoeken, geld sturen en bijdragen in de kosten van hun opvoeding en verzorging, doet daaraan niet af. Dergelijke verklaringen zijn immers niet afkomstig uit objectieve bron. De overgelegde verklaringen van de moeder van de vreemdelingen, waarin deze de pleegouders toestemming geeft voor hun adoptie, alsmede de beschikking van de kantonrechter, waarbij de pleegmoeder tot hun tijdelijk voogdes is benoemd, kunnen gezien hun inhoud niet dienen ter onderbouwing van de wijze waarop feitelijk invulling wordt gegeven aan het gezinsleven. De minister heeft zich gelet daarop op het standpunt mogen stellen dat niet is aangetoond of gebleken dat de pleegouders voldoende invulling geven aan het familie- of gezinsleven met de vreemdelingen.

Nu de minister zich reeds in het besluit van 14 april 2006 op dat standpunt heeft gesteld, lag het op de weg van de vreemdelingen om in de bezwaarfase de nodige bewijsstukken over te leggen.

De rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat het besluit op bezwaar in zoverre niet zorgvuldig is voorbereid en niet deugdelijk is gemotiveerd. De derde grief slaagt eveneens.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen in de tweede grief is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdelingen tegen het besluit van 14 december 2007 van de minister beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. De vreemdelingen hebben aangevoerd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de bevoegdheid om artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) toe te passen niet aan de orde kan komen.

2.4.1. Uit artikel 3.28 van het Vb 2000 volgt dat een verblijfsvergunning slechts kan worden verleend indien is voldaan aan de in deze bepaling gestelde vereisten. Deze bepaling is een algemeen verbindend voorschrift.

Nu, zoals in 2.1.3. is overwogen, de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is voldaan aan het vereiste als bedoeld in artikel 3.28, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000, kan de vraag of hij aanleiding had behoren te zien om met toepassing van

artikel 4:84 van de Awb af te wijken van het gestelde in onderdeel B3/3.2 van de Vc 2000 niet meer aan de orde komen.

2.4.2. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 29 juli 2008 in zaak nr. 08/1556;
- III. verklaart het door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

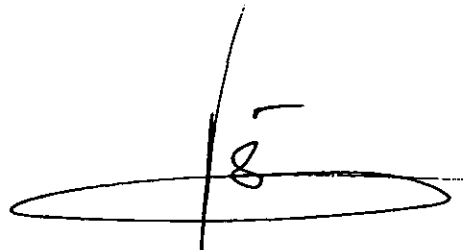
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 april 2009

91-553.

Verzonden: 9 april 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 1556

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdefingenzaken van 29 juli 2008

in de zaak van:

geboren op (eiseres 1),
geboren op (eiseres 2),
geboren op (eiseres 3),
allen van Surinaamse nationaliteit,
eiseressen,
gemachtigde: mr. P.E. Vos, advocaat te Haarlem,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.Z. Achouak el Idrissi, werkzaam bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1. Eiseressen hebben op 29 maart 2005 aanvragen ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel "verblijf als pleegkind bij mevrouw (referent)". Verweerder heeft de aanvragen bij besluit van 10 juni 2005 afgewezen. Eiseressen hebben tegen het besluit op 12 juli 2005 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft bij besluit van 14 april 2006 het besluit van 10 juni 2005 ingetrokken, het bezwaar van 12 juli 2005 ongegrond verklaard en de aanvragen van 29 maart 2005 afgewezen. Eiseressen hebben tegen het besluit op 12 mei 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 14 december 2007 ongegrond verklaard. Eiseressen hebben tegen dit besluit op 11 januari 2008 beroep ingesteld.
- 1.2. Verweerder heeft op 17 april 2008 een verweerschrift ingediend.
- 1.3. De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 21 mei 2008. Eiseressen en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

zaaknummer: AWB 08 / 1556

3

- 2.9 Eiseressen hebben hiertegen het volgende aangevoerd. Eiseressen hebben voldoende aannemelijk gemaakt dat voor hen een onaanvaardbare toekomst in het land van herkomst is weggelegd omdat zij niet dan wel bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende bloed- of aanverwanten kunnen worden verzorgd. Daartoe is een verklaring van de moeder van eiseressen van 12 december 2004 overgelegd. De oudste zus van eiseressen, kan niet voor hen zorgen, omdat zij in Nederland woont. Verweerder kan bij artikel 3.28, eerste lid, Vb wel gebruikmaken van artikel 4:84 Awb. Eiseressen beroepen zich op artikel 8 EVRM. Er wordt daadwerkelijk invulling gegeven aan de relatie tussen eiseressen en referent. Eiseressen verwijzen hiertoe naar het Al-Nashif-arrest van het Europese Hof van de Rechten van de Mens (EHRM).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.10 Verweerder heeft zich in het verweerschrift met betrekking tot eiseres 3 op het standpunt gesteld dat zij geen belang heeft bij deze procedure omdat uit brieven van referent aan het bureau familierechtelijke zaken van 22 juni 2007 en aan de president-rechter van het Hof van Justitie te Paramaribo, zou blijken dat eiseres 3 volgens referent niet in Nederland wil wonen. De rechtbank acht evenwel, geleid op de stukken en het door eiseressen ter zitting ingenomen standpunt dat eiseres 3 nog immer belang heeft bij onderhavige procedure, voldoende procesbelang aanwezig. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder zijn standpunt op brieven van referent heeft gebaseerd terwijl eiseres 3 op geen enkel moment zelf heeft aangegeven dat zij geen verblijf bij referent in Nederland beoogt.
- 2.11 Ter onderbouwing van het standpunt dat voor eiseressen een onaanvaardbare toekomst in Suriname is weggelegd omdat zij niet of bezwaarlijk door hun moeder kunnen worden verzorgd, hebben eiseressen het volgende aangevoerd. Zij hebben een schrijven van hun moeder van 14 december 2004 overgelegd, waarin hun moeder heeft aangegeven dat zij afstand doet van eiseressen en dat zij toestemming geeft voor de adoptie aan referent. Zij geeft daarin ook aan dat indien die adoptie niet doorgaat zij geen contact meer wenst met eiseressen en zij niet meer bij haar terug kunnen komen. Voorts blijkt uit het verslag van de hoorzitting van 3 april 2006 dat de moeder van eiseressen in totaal zeven kinderen heeft terwijl zij voor geen van hen zorgt. Eiseressen wonen op dit moment niet meer bij hun moeder maar onder een woning van andere mensen. Deze woning bestaat uit hout en golfplaten. Eiseressen gaan tot zeer laat uit, gaan alleen naar school als het hen uitkomt en hun moeder maakt zich hier geen enkele zorgen over. Voorts mishandelt de moeder eiseressen en schreeuwt ze tegen hen. De vriend van de moeder valt eiseressen lastig en komt ook langs als de moeder er niet is. Ter zitting heeft referent nog verklaard dat eiseres 2, die veertien jaar is, zwanger is en dat twee broers inmiddels gedetineerd zijn geweest vanwege handel in drugs. Deze handel in verdovende middelen vindt nog immer plaats op het terrein waar eiseressen wonen. Nog daargelaten dat eiseressen, in tegenstelling tot hetgeen verweerder aanneemt, niet meer bij hun moeder verblijven, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd dat eiseressen, gezien voornoemde omstandigheden, door hun moeder (kunnen) worden verzorgd. Het standpunt van verweerder dat voornoemde omstandigheden ter plaatse als normaal zijn te beschouwen, acht de rechtbank evenmin voldoende gemotiveerd.
- 2.12 Met betrekking tot verweerders standpunt dat naast de moeder ook de oudste zus, voor eiseressen kan zorgen, overweegt de rechtbank het volgende. In het beleid van verweerder, zoals neergelegd in B3/3.2 Vc, staat als criterium dat het kind

zaaknummer: AWB 08 / 1556

4

niet of bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende naaste bloed- of aanverwanten kan worden verzorgd. Niet in geschil is dat _____ niet in het land van herkomst woont, maar in Nederland. Alhoewel _____ thans geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, behoort een adoptie door referent en haar echtgenoot blijkens een schrijven van de Raad voor de Kinderbescherming van 27 augustus 2007 tot de mogelijkheden. Nog daargelaten of van _____ kan worden verwacht dat zij voor eiseressen gaat zorgen, gelet op de hiervoor weergegeven situatie waarin eiseressen verkeren, heeft verweerder, gezien het feit dat _____ thans niet in Suriname verblijft, zich in ieder geval ten tijde van het bestreden besluit niet op het standpunt kunnen stellen dat zij voor eiseressen kan zorgen.

- 2.13 Het standpunt van verweerder dat niet is gebleken dat eiseressen niet door de Surinaamse Raad voor de Kinderbescherming kunnen worden opgevangen, kan aan het voorgaande niet afdoen. Immers, op grond van het beleid van verweerder in B3/3.2 Vc is dit voor de beoordeling of naar het oordeel van de minister sprake is van een onaanvaardbare toekomst in het land van herkomst niet relevant.
- 2.14 De grond van eiseressen, dat verweerder ten onrechte van mening is dat artikel 4:84 Awb geen rol kan spelen bij artikel 3.28 Vb, slaagt. Immers, ingevolge artikel 3.28 Vb kan de verblijfsvergunning worden verleend aan de vreemdeling die naar het oordeel van onze minister in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst heeft. Deze wettelijke bepaling heeft verweerder nader ingevuld in zijn beleid zoals neergelegd in B3/3.2 Vc. Reeds hierom bestaat de mogelijkheid hiervan met toepassing van artikel 4:84 Awb af te wijken. Verweerder heeft deze grond van eiseressen dan ook ten onrechte zonder een inhoudelijke beoordeling ter zijde geschoven.
- 2.15 Inzake het beroep van eiseressen op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank het volgende. In B2/10.2.1 Vc is bepaald dat sprake kan zijn van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM tussen de pleegouders of opvangouders en het kind, mits daaraan voldoende invulling wordt gegeven. Partijen houdt verdeeld de vraag of sprake is van familie- of gezinsleven tussen eiseressen en referent.
- 2.16 De rechtbank volgt het standpunt van verweerder, dat eiseressen niet met objectieve bescheiden hebben aangetoond dat er sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven, niet. Immers, eiseressen hebben reeds bij de aanvraag verklaringen van hun moeder van 10 mei 2004 en 12 december 2004 overgelegd waarin zij toestemming heeft gegeven voor de adoptie van eiseressen door referent en haar echtgenoot. Daarnaast hebben zij een beschikking van de kantonrechter in het eerste kanton te Paramaribo van 9 maart 2005 overgelegd waarbij referent tot tijdelijke voogdes van eiseressen is benoemd. Naar het oordeel van de rechtbank hebben eiseressen hiermee een begin gemaakt met het aantonen dat invulling wordt gegeven aan het familie- of gezinsleven tussen eiseressen en referent. Voorts hebben referent en haar echtgenoot blijkens het verslag van de hoorzitting verklaard dat zij iedere maand geld overmaken naar de moeder ten behoeve van eiseressen, dat zij eiseressen meerdere malen in Suriname hebben bezocht, dat zij wekelijks telefonisch contact en soms contact via het internet hebben. Indien verweerder van mening was dat voor de beoordeling of sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven, naast de reeds overgelegde bescheiden en de afgelegde verklaringen nog meer objectieve bescheiden benodigd waren, lag het naar het oordeel van de rechtbank op de weg van verweerder dit ten tijde van de hoorzitting aan referent kenbaar te maken. Nu hiervan niet is gebleken en verweerder zich eerst in het bestreden besluit op het standpunt

zaaknummer: AWB 08 / 1556

5

---

heeft gesteld dat geen invulling van het familie- of gezinsleven wordt aangenomen nu onvoldoende objectieve bescheiden zijn overgelegd, geeft het bestreden besluit daarmee geen blijk van een zorgvuldige voorbereiding en een deugdelijke motivering.

- 2.17 Hetgeen overigens is aangevoerd heeft geen bespreking meer.
- 2.18 Het voorgaande brengt met zich mee dat het besluit niet berust op een zorgvuldige voorbereiding en een deugdelijke motivering mist.
- 2.19 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 en 7:12 Awb.
- 2.20 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.21 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiseressen hebben gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).
- 2.22 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

zaaknummer: AWB 08 / 1556

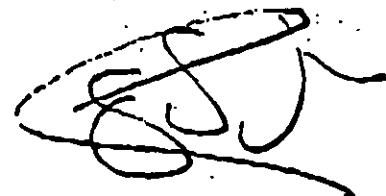
6

3. Bestissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift met in achtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eiseressen;
- 3.5 draagt de Staat der Nederlanden op € 143,- te betalen aan eiseressen als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, en op 29 juli 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.L. Siers, griffier.

Afschrift verzonden op: 29 JULI 2008

Coll: 58

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor een duidelijk afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 AUG 2008	
ZAAKNR	200806526
AAN	P.W. DE BONT
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr L.J.J. Stams
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem
van 29 juli 2008
met kenmerk Awb 08/1556

Inzake:
met kenmerk 0407.13.0081
aan te duiden als verweerders,
gemachtigde: mr. P.E. Vos

en

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
070 779 4554

1 Inleiding

De Minister van Buitenlandse Zaken - verder te noemen: de Minister - komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 29 juli 2008, verzonden op 29 juli 2008, met kenmerk 08/1556 (*productie*) in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 14 december 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 29 maart 2005 hebben verweerders een aanvraag ingediend tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel "verblijf als pleegkind bij mevrouw (referent)"
- 2.2 Deze aanvragen zijn bij beschikking van 14 april 2006 afgewezen.
- 2.3 Bij beschikking van 14 december 2007 is het bezwaar gericht tegen voormelde beschikking, ongegrond verklaard.
- 2.7 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerders ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.11, 2.12, en 2.13 van de bestreden uitspraak:

"[...] Nog daargelaten dat eiseressen, in tegenstelling tot hetgeen verweerder aanneemt, niet meer bij hun moeder verblijven, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd dat eiseressen, gezien voornoemde omstandigheden, door hun moeder (kunnen) worden verzorgd. Het standpunt van verweerder dat voornoemde omstandigheden ter plaatse als normaal zijn te beschouwen, acht de rechtbank evenmin voldoende gemotiveerd."

"[...]Niet in geschil is dat niet in het land van herkomst woont, maar in Nederland. Alhoewel thans geen rechmatig verblijf in Nederland heeft, behoort een adoptie door referent en haar echtgenoot blijkens een schrijven van de Raad voor de Kinderbescherming van 27 augustus 2007 tot de mogelijkheden. Nog daargelaten of van kan worden verwacht dat zij voor eiseressen gaat zorgen, gelet op de hiervoor weergegeven situatie waarin eiseressen verkeren, heeft verweerder, gezien het feit dat thans niet in Suriname verblijft, zich in ieder geval ten tijde van het bestreden besluit niet op het standpunt kunnen stellen dat zij voor eiseressen kan zorgen."

"Het standpunt van verweerder dat niet is gebleken dat eiseressen niet door de Surinaamse Raad voor de Kinderbescherming kunnen worden opgevangen, kan aan het voorgaande niet afdoen. Immers, op grond van het beleid van verweerder in B3/3.2 Vc is dit voor de beoordeling of naar het oordeel van de minister sprake is van een onaanvaardbare toekomst in het land van herkomst niet relevant."

Grief 2

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.14 van de bestreden uitspraak:

"De grond van eiseressen, dat verweerder ten onrechte van mening is dat artikel 4:84 Awb geen rol kan spelen bij artikel 3.28 Vb, slaagt. Immers, ingevolge artikel 3.28 Vb kan de verblijfsvergunning worden verleend aan de vreemdeling die naar het oordeel van onze minister in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst heeft. Deze wettelijke bepaling heeft verweerder nader ingevuld in zijn beleid zoals neergelegd in B3/3.2 Vc. Reeds hierom bestaat de mogelijkheid hiervan met toepassing van artikel 4:84 Awb af te wijken. Verweerder heeft deze grond van eiseressen dan ook ten onrechte zonder een inhoudelijke beoordeling ter zijde geschoven".

Grief 3

3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.16 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank volgt het standpunt van verweerder, dat eiseressen niet met objectieve bescheiden hebben aangetoond dat er sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven. niet. Immers, eiseressen hebben reeds bij de aanvraag verklaringen van hun moeder van 10 mei 2004 en 12 december 2004 overgelegd waarin zij toestemming heeft gegeven voor de adoptie van eiseressen door referent en haar echtgenoot. Daarnaast hebben zij een beschikking van de kantonrechter in het eerste kanton te Paramaribo van 9 maart 2005 overgelegd waarbij referent tot tijdelijke voogdes van eiseressen is benoemd. Naar het oordeel van de rechtbank hebben eiseressen hiermee een begin gemaakt met het aantonen dat invulling wordt gegeven aan het familie- of gezinsleven tussen eiseressen en referent. Voorts hebben referent en haar echtgenoot blijkens het verslag van de hoorzitting verklaard dat zij iedere maand geld overmaken naar de moeder ten behoeve van eiseressen, dat zij eiseressen meerdere malen in Suriname hebben bezocht, dat zij wekelijks telefonisch contact en soms contact via het internet hebben. Indien verweerder van mening was dat voor de beoordeling of sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven, naast de reeds overgelegde bescheiden en de afgelegde verklaringen nog meer objectieve bescheiden benodigd waren, lag het naar het oordeel van de rechtbank op de weg van verweerder dit ten tijde van de hoorzitting aan referent kenbaar te maken. Nu hiervan niet is gebleken en verweerder zich eerst in het bestreden besluit op het standpunt heeft gesteld dat geen invulling van het familie- of gezinsleven wordt aangenomen nu onvoldoende objectieve bescheiden zijn overgelegd, geeft het bestreden besluit daarmee geen blijk van een zorgvuldige voorbereiding en een deugdelijke motivering."

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.17, 2.18, 2.19, 2.20, 2.21 en 2.22 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven rust ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op grief 1

- 3.6 De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de bestreden beschikking op een onjuiste motivering berust omdat niet is gebleken dat verweerders kunnen worden verzorgd door hun moeder, niet voor de verzorging kan zorgen omdat zij niet in het land van herkomst woont en niet relevant is dat de mogelijkheid bestaat dat verweerders door de Surinaamse Raad voor Kinderbescherming kunnen worden opgevangen.
- 3.7 Immers door aldus te overwegen heeft de rechtbank de betekenis van artikel 3.28 Vb, alsmede de aan de Minister toegekende beoordelingsruimte, ingevuld in paragraaf B3/3.2 Vc2000 miskend en aldus een onjuiste toetsingsmaatstaf aangelegd. Gelet op deze beoordelingsruimte dient de rechter zich immers bij de toetsing van een dergelijk besluit terughoudend op te stellen en slechts te onderzoeken of het besluit voldoet aan de wettelijke vereisten en - zo dit is aangevoerd - of sprake is van zodanige omstandigheden, dat het pleegkind niet of bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende naaste bloed- of aanverwanten kan worden verzorgd. De rechtbank is aldus voorbij gegaan aan de motivering dat geen sprake is van zodanige omstandigheden omdat de moeder in staat wordt geacht verweerders te kunnen verzorgen, van eveneens mag worden verwacht deze verzorging te bieden en de mogelijkheid bestaat dat verweerders door de Surinaamse Raad voor Kinderbescherming kunnen worden opgevangen.

Vergelijk:

-AbRS 24 december 2002, nr. 200205300/1, JV 2003/76;

Toelichting op grief 2

- 3.8 De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de mogelijkheid bestaat met toepassing van artikel 4:64 Awb van het beleid af te wijken omdat artikel 3.28 Vb nader is ingevuld in B3/3.2 Vc2000. Immers, zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen volgt uit artikel 3.28 Vb dat slechts een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking verband houdend met verblijf als pleegkind kan worden verleend, indien is voldaan aan de in dat artikel gestelde vereisten. Artikel 3.28 Vb behelst een algemeen voorschrift waarvan niet kan worden afgeweken. Dat voormeld artikel nader is ingevuld in B3/3.2 Vc2000 maakt dit niet anders. Aldus heeft de rechtbank de betekenis van artikel 3.28 Vb miskend.

Zie:

-AbRS 18 februari 2005, nr. 200407799/1, JV 2005/156;

Vergelijk:

-AbRS 10 december 2004, nr. 200408736/1, JV 2005/58;

-AbRS 13 september 2006, nr. 200602984/1, JV 2006/406

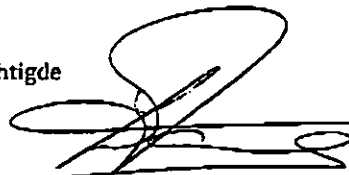
Toelichting op de grief 3

3.9 De Minister is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de Minister niet wordt gevolgd in zijn standpunt dat verweerders niet met objectieve bescheiden hebben aangetoond dat er sprake is van voldoende invulling van het familie- of gezinsleven. Niet in geschil is immers dat de verklaringen van referent en haar echtgenoot tijdens de hoorzitting met betrekking tot hun contacten met verweerders niet met objectieve bewijzen zijn onderbouwd. Dat de rechtbank tot het oordeel komt dat met de verklaringen van 10 mei 2004 en 12 december 2004 en de beschikking van de kantonrechter van 9 maart 2005 een begin van bewijs is gemaakt, wat daar overigens ook van zij, doet daar niets aan af. Bovendien waren verweerders reeds bij de primaire beschikking van 14 april 2006 van dit standpunt van de Minister op de hoogte zodat dit manco door verweerders in bezwaar had kunnen en moeten worden hersteld. Aldus is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de Minister niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat geen sprake is van familie- of gezinsleven tussen verweerders en de pleegouders.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen het besluit van 14 december 2007 ingestelde beroep.

Gemachtigde

L.J.J. Stams, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 5411
telefax 070 - 779 5315